

3. § 113, stk. 1, 2. punktum, affattes således:
„For bidrag til almindeligt havari gælder reglerne i § 215.“

4. § 150, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Har skibet foretaget bjærgning, tilfalder den i § 229, stk. 1, 1. punktum, nævnte godtgørelse for udgifter til brændsel, hyre og kost til skibsfører og mandskab befragteren. Den del af bjærgelønnen, der efter § 229, stk. 2, 1. punktum, tilfalder rederiet, deles lige mellem bortfragteren og befragteren.“

5. Syvende kapitel affattes således:

„Syvende kapitel.

Om havari.

§ 211. For almindeligt havari (havari grosse, groshavari, fælleshavari), der bæres af skib, fragt og gods i fællesskab, gælder, hvis ikke andet er aftalt, York-Antwerpen reglerne af 1950, herunder reglerne om, hvilke skader, tab og omkostninger der skal henregnes til almindeligt havari, og hvorledes dette skal fordeles. Reglerne bekendtgøres ved handelsministerens foranstaltning i deres engelske tekst og i dansk oversættelse.

§ 212. Når ikke andet er aftalt, foretages beregning og fordeling af tabet ved almindeligt havari på det sted, som rederen bestemmer.

Stk. 2. Havariberegning udføres her i riget af dertil beskikkede dispachører. Tvistigheder om en dispaches rigtighed afgøres af domstolene.

§ 213. Besigtigelse til vurdering af skade, som har ramt skib eller gods ved almindeligt havari, samt vurdering af skib og ladning til fastsættelse af bidragsværdier, foretages af syns- og skønsmænd, der beskikkes efter reglerne i § 312, stk. 3.

§ 214. Begæring om foretagelse af havariberegning fremsættes af rederen eller den, som på rederens vegne forestår skibets drift. Har rederen ikke fremsat begæring inden 2 uger, efter at han modtog anmodning herom fra nogen, som har en retlig interesse i havariet, kan den pågældende selv fremsætte begæring om foretagelse af havariberegning.

Stk. 2. Enhver, hvem havariet angår, skal meddele alle oplysninger og fremlægge alle dokumenter, som dispachøren anser for nødvendige.

§ 215. For havaribidrag af ladning eller andet gods hæfter ejeren med godset, men ikke personlig, jfr. dog stk. 2.

Stk. 2. Rederen skal efter et almindeligt havari nægte at udlevere ladningen eller andet gods, hvis ejeren ikke påtager sig personligt ansvar for et eventuelt havaribidrag og stiller betryggende sikkerhed derfor.

§ 216. Al skade eller omkostning for skib og gods, som hidrører fra ulykkelig hændelse på en sørejse, og som ikke henhører under almindeligt havari eller i medfør af særlig forskrift behandles efter de derom givne regler, skal som særligt (partikulært) havari bæres af den eller de genstande, som skaden rammer eller omkostningen vedkommer.

Stk. 2. Er omkostninger, der henføres under særligt havari, anvendt under ét for skib og ladning eller for flere dele af ladningen, fordeles de i rimeligt forhold på de genstande, til hvis fordel de er anvendt. Omkostninger, der er anvendt på at bjærge ladningen, bæres forholdsvis af denne og af den fragt, der udredes af det bjærgede gods.

Stk. 3. Når det forlanges af nogen, som er interesseret i sådant havari, skal dets beregning og fordeling foretages af dispachører.“

6. I § 224, stk. 1 og 4, ændres „nød“ til: „fare“. *Stk. 5* ophæves.

7. I § 227, stk. 1, ændres „nød“ til: „fare“.

8. §§ 228-229 udgår og erstattes af følgende:

„**§ 228.** Tvister bjærgere indbyrdes om bjærgelønnens fordeling, bestemmes denne under hensyn til de i § 225 angivne omstændigheder.“

§ 229. Har et skib på rejsen bjærget noget, godtgøres forlods af bjærgelønnen den skade, som bjærgningen måtte have medført for skib, ladning eller anden ejendom om bord, samt de udgifter til brændsel og hyre og kost til skibsfører og mandskab,